

Geologie 1

Geologische veranderingen tijdens de zondvloed

Menig evolutionist gelooft niet in een wereldwijde zondvloed. Hoogstens in enkele plaatselijke overstromingen. Sommige lokaliseren de zondvloed tijdens het ontstaan van de Zwarte Zee. Creationisten daarentegen verwerken de zondvloed in hun catastrofemodellen. Gedurende de zondvloed zijn bergen ontstaan, valleien uitgeslepen en zijn veel sedimentlagen gevormd.

In de paradijstheese neem ik aan dat tijdens de zondvloed het paradijs in veiligheid is gebracht. Deze aanname moet tekenen op aarde hebben achtergelaten, want met het paradijs is dan ook een stuk van de aardkorst naar een veilige plaats overgebracht.

In Openbaring 21:16 wordt het nieuwe Jeruzalem beschreven als een stad, waarvan het grondvlak 2200 km bij 2200 km is.

Ik ga ervan uit het nieuwe Jeruzalem gebouwd wordt in het paradijs, dat het een tuinstad wordt. De levensboom die al in het paradijs aanwezig was, zal zich aan weerskanten van de stroom hebben vermenigvuldigd. Openbaring 22:2.

In het nieuwe Jeruzalem zullen we sporen van het paradijs terugvinden.

Als deze these klopt, dan moet dit in de aardkorst terug te vinden zijn.

Ik heb diverse websites over geologie gelezen. Feiten en interpretaties lopen door elkaar. Met de feiten houd ik rekening, want deze mogen nooit genegeerd worden.

Met de interpretaties is het anders, want qua interpretatie zit ik meer op de lijn van de creationisten dan op die van de evolutionisten. Tijdens de zondvloed hebben zich processen voorgedaan, die volgens evolutionisten miljarden jaren in beslag hebben genomen.

De geologische verandering tijdens de zondvloed ga ik na aan de hand van de volgende punten:

1. Geologie - enkele algemene gegevens blz. 2
2. De aardkorst direct na het ontstaan van de maan, en direct na de zondvloed blz. 4
3. De vorming en het opbreken van supercontinenten blz. 5
4. Het ontstaan van oceanen blz. 7
5. De vorming van de maan uit de aarde blz. 8
6. Bovennatuurlijke krachten tijdens de zondvloed blz. 9
7. Tot hoever kunnen we terugkijken? blz. 11
8. Was de aarde voor de zondvloed anders? blz. 12
9. Harmonie met de Bijbel, oude geschriften en het fossielenarchief blz. 13

1. Geologie - enkele algemene gegevens

Geologie houdt zich bezig met het heden en verleden van de aardkorst. Tegenwoordig gaat de wetenschap ervan uit dat er heel lang geleden slechts één groot supercontinent, Pangea, was. Uit dit ene supercontinent zijn alle continenten ontstaan. Het mechanisme achter dit fenomeen heet platentektoniek. Het vindt nog steeds plaats, de continenten verschuiven in een zeer traag tempo, gemiddeld enkele centimeters per jaar.

Algemeen wordt echter aangenomen dat Pangea niet het eerste supercontinent was dat opbrak. Het supercontinent Rodinia zou ongeveer 1 miljard jaar geleden gevormd zijn en 600 miljoen jaar geleden begonnen zijn uiteen te vallen. Uiteindelijk werd uit deze losse paleocontinenten Pangea gevormd, dit gebeurde tijdens de Hercynische orogenese. Veel gebergten die bij de vorming van Pangea gevormd werden, bestaan nog steeds, voorbeelden hiervan van de Oeral en de Appalachen. (Bron: [Wikipedia → Pangea](#))

Er zijn wetenschappers die nog verder terugkijken. Zij veronderstellen dat er voor de paleomagnetische metingen er mogelijk nog drie eerdere supercontinenten zijn geweest: Columbia (ongeveer 1,5 miljard jaar geleden), Kenorland (ongeveer 2,5 miljard jaar geleden) en Vaalbara (ongeveer 3,3 miljard jaar geleden). Vaalbara zou tevens het eerste (super)continent op aarde geweest zijn. (Bron: [Wikipedia → Rodinia → Eerdere supercontinenten](#))

De beweging van continenten is een lange tijd voor onmogelijk gehouden. In 1620 viel Francis Bacon de overeenkomstige vorm van de kustlijnen aan weerszijden van de Zuidelijke Atlantische Oceaan op. Later stelden anderen geologische en paleontologische overeenkomsten vast tussen de kustgebieden aan weerszijden van de Atlantische oceaan. In 1858 tekende de Amerikaan Antonio Snider-Pellegrini de eerste reconstructie waarop de ligging van de continenten zonder de tussenliggende oceaan te zien is.

Deze ideeën over continentverschuiving vonden onder geologen en andere natuurwetenschappers weinig aanhangers. Hoewel er vele onverklaarbare overeenkomsten tussen de kusten van continenten aan beide zijden van de oceaan waren, kende men geen mechanisme waarmee een compleet continent zich over het aardoppervlak kan bewegen. De overtuiging dat de aarde vast is (fixisme) stond aanvaarding van de continentbewegingen in de weg. (Bron: [Wikipedia → Platentektoniek → Historische ontwikkeling](#))

In de loop van jaren heeft er een **paradigmaverschuiving** plaatsgevonden. We weten steeds meer over de samenstelling van de aardkorst. De oceanische korst heeft een dichtheid die meestal rond de 3100 kg/m^3 ligt en een dikte van rond 8 – 10 km. Het bestaat voornamelijk uit mafische stollingsgesteenten, aan het oppervlak basalt, dieper in de korst dioriet en uiteindelijk gabbro. Onder de continenten en continentale platforms ligt continentale korst. Dit type korst bestaat uit felsische en intermediaire stollingsgesteenten en metamorfe en sedimentaire gesteenten. Het heeft een dichtheid van rond de 2800 kg/m^3 (aanzienlijk lichter dan oceanische korst) en een dikte die van 30-40 km normaal tot wel 80 km bij gebergtes kan variëren.

De aardkorst (lithosfeer) drijft als het ware op de aardmantel (asthenosfeer). Net als met een ijsberg in water zoekt het drijvende gedeelte continu zijn evenwicht. Als de aardkorst zwaarder wordt, zal deze in de loop van de geologische tijd wegzakken en op een dieper niveau op de asthenosfeer gaan drijven. Als de aardkorst lichter wordt, zal de aardkorst naar boven komen. Erosie en sedimentatie hebben invloed op **de isostasie**, maar ook bijvoorbeeld de vorming en afsmelten van ijskappen. In

het noorden van Zweden komt het land nog steeds omhoog als gevolg van het afsmelten van een kilometers dikke ijskap na de laatste ijstijd. Ook de aanwezigheid van een gebergte buigt de aardkorst in de omgeving naar beneden door het grote gewicht. In geologisch opzicht is de aardkorst niet stabiel maar beweegt en verandert continu. (Bron: [Fossiel.net](#) → [Geologie](#) → [Tektoniek](#))

Het verschil in dichtheid tussen oceanische en continentale korst betekent ook dat oceanische korst dieper in de mantel “drijft” dan continentale. Dit verklaart de diepte van de oceanen. (Bron: [Wikipedia](#) → [Aardkorst](#) → [Isostasie](#))

Ons zonnestelsel bevat 8 planeten en enkele planetoïden. Alle planeten zijn bolvormig, de planetoïden niet.

Ons zonnestelsel maakt deel uit van het sterrenstelsel Melkweg, dat alleen al miljarden sterren bevat. Binnen de Melkweg is de zon een relatief onopvallende ster.

Maar zoiets kunnen we niet van de aarde zeggen. Tussen al de ons bekende planeten is de aarde de enige groene planeet (sommigen hebben het vanwege de grote hoeveelheid water over de ‘blauwe’ planeet), een planeet met ontzaglijk veel levensvormen.

Voor wat betreft de hoeveelheid water, de atmosfeer, het aardmagnetisme en de invloed die de maan op de aarde uitoefent, is de aarde in al die opzichten heel speciaal.

De aarde is ook bijzonder, omdat **de aarde het enige bekende hemellichaam is waarop platentektoniek voorkomt.** (Bron: [Wikipedia](#) → [Platentektoniek](#) → [Platentektoniek op andere hemellichamen](#))

Op dit moment in de aardse geschiedenis is het hoogste punt op aarde de Mount Everest (8840 m boven zeeniveau) en het laagste punt de Marianentrog (10925 m onder zee niveau). De gemiddelde hoogte van het land boven zeeniveau is **840 m**; de gemiddelde diepte van de oceaانبodem onder zeeniveau is met **3794 m** meer dan viermaal zo groot. (Bron: [Wikipedia](#) → [Aarde](#) → [Oppervlakte](#))

Zelfs als water opgeslagen als ijs wordt meegerekend, bevindt 97,5% van al het water op aarde zich in oceanen of zeeën. Als de aarde geen reliëf had, dan zou dit water het gehele oppervlak bedekken met een **2,7 km diepe laag.** (Bron: [Wikipedia](#) → [Aarde](#) → [Water](#))

Zware elementen zoals ijzer en nikkel zonken al tijdens de accretie van de aarde naar het middelpunt, waardoor een scheiding ontstond tussen kern en mantel. Een ander belangrijke gebeurtenis in het begin was het ontstaan van de maan (die iets jonger blijkt te zijn dan de Aarde). De meest waarschijnlijke verklaring is een grote inslag, waarbij een kleinere planetesimaal (iets kleiner dan de planeet Mars) op de aarde insloeg. Het bij deze inslag weggeslingerde materiaal kwam in een baan om de aarde terecht om daar te accretiseren tot de maan. Door de enorme hoeveelheid energie die bij de inslag vrijkwam, raakte de aardmantel geheel gesmolten. In de loop der tijd stelde hij en kon zich door differentiatie van materiaal binnenin de aarde de eerste korst vormen. Uit berekeningen blijkt dat als de aarde voor de inslag een atmosfeer had, deze tijdens de inslag in zijn geheel verdween. **De atmosfeer en de oceanen moeten daarom ontstaan zijn uit later materiaal van inslaande kometen en meteorieten en uit gassen en vloeistoffen die bij vulkanisme vrijkwamen.** Deze eerste atmosfeer bevatte meer koolstofdioxide dan tegenwoordig en zuurstof was schaars. (Bron: [Wikipedia](#) → [Aarde](#) → [Geschiedenis](#))

2. De aardkorst direct na het ontstaan van de aarde, en direct na de zondvloed

Een grote inslag is de meest waarschijnlijke verklaring voor het ontstaan van de Maan.
Daar ga ik nu even vanuit, terwijl ik later op een andere verklaring terugkom.

Volgens berekeningen maakte de grote hoeveelheid energie die daarbij vrijkwam de aardkorst zo warm dat deze compleet smolt. In de loop van de tijd stelde hij en kon zich door differentiatie van materiaal binnenin de aarde de eerste korst zich vormen.
Deze korst moet in eerste instantie een vlak reliëf hebben gehad.
Pas daarna, door inslaande kometen en meteorieten, en door vulkanisme is het reliëf van de aardkorst veranderd en zijn de binnenzeeën ontstaan.

Ik veronderstel dat vanaf het ontstaan van de aarde, gerekend vanaf de zesde scheppingsdag, tot aan de zondvloed de aardkorst niet erg veel veranderd is.
Nadat Adam en Eva een veilige plek in het paradijs kregen toegewezen, kan het zijn dat buiten het paradijs kometen en meteorieten zijn ingeslagen en dat er vulkanisme is geweest.
Het kan zijn dat God dat gestuurd heeft, maar ook dat satan daar de hand in heeft gehad.
Het is namelijk denkbaar dat al vrij direct na de zesde scheppingsdag satan in opstand is gekomen en Gods schepping is gaan aanvallen.

In Openbaring 21:1 staat: 'Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee is er niet meer.'
Ik interpreteer dit vers zo, dat er op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde geen oceanen meer zullen zijn, wel binnenzeeën. Van de onoverzienlijke oceanen gaat een dreigende macht uit, die zal verdwijnen.

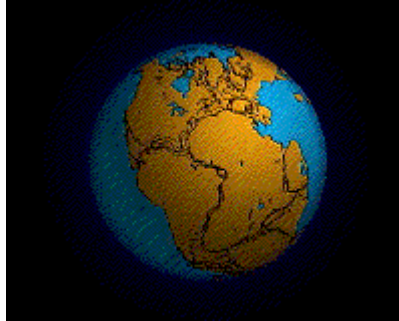
Volgens de huidige gangbare wetenschappelijke inzichten moet de atmosfeer en de oceanen ontstaan zijn uit later materiaal van inslaande kometen en meteorieten en uit gassen en vloeistoffen die bij vulkanisme vrijkwamen. Deze eerste atmosfeer bevatte meer kooldioxide dan tegenwoordig en zuurstof was schaars.
We leven nu op een dynamische aarde, waarop veel aan het veranderen is.
Terugkijkend houden we uiteraard rekening met deze dynamiek.
Maar hoever kunnen we terugkijken?
Hoe zag de aarde eruit vóór de grote inslag?
Wat heeft die grote inslag met de aarde gedaan?

De gevolgen van de grote inslag waarbij de Maan (maanstof) zich van de Aarde afsplitste, is nauwelijks te overzien. Het was een enorme catastrofe waarbij de aardmantel compleet gesmolten is. Achter zo'n catastrofe kunnen we eigenlijk niet goed terugkijken.
De zondvloed is eveneens een catastrofe, alleen wel veel beperkter.
In hoeverre kunnen we achter die catastrofe terugkijken?
Is door die catastrofe de atmosfeer veranderd?
Zijn door die catastrofe de continenten verschoven?

In het volgende hoofdstuk wil ik aandacht geven aan de vorming van de twee supercontinenten, Rodinia en Pangea.

3. De vorming en het opbreken van supercontinenten

De huidige continenten zijn ontstaan uit één supercontinent, Pangea.

Zie voor animatie:

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8e/Pangea_animation_03.gif

Aangenomen wordt dat er voor Pangea het supercontinent Rodinia heeft bestaan. Dat continent is uiteen gevallen en uit de losse brokstukken is het supercontinent Pangea ontstaan. Vervolgens brak dit continent op en viel weer uiteen.

Sinds 1960 wordt de verschuiving van continenten door platentektoniek algemeen aanvaard. De continenten verschuiven daardoor gemiddeld enkele centimeters per jaar. Wie de platentektoniek als uitgangspunt neemt, komt uit op een oude aarde, omdat deze processen miljoenen jaren in beslag hebben genomen.

Ik denk dat het eerste proces zich heeft afgespeeld tijdens en direct na de zondvloed (Genesis 6-9) en het tweede proces tijdens de verdeling van de aarde onder Peleg. (Genesis 10:25). In het volgende deel **Geologie 2** kom ik hier uitgebreid op terug.

Ik veronderstel, als eerste oriëntatie, de volgende dynamiek:

1. Net voor de zondvloed is het paradijs in veiligheid gebracht en daardoor is er een groot gat in de aardkorst ontstaan. (Over de manier waarop, later meer.)
2. Bij het opheffen van het paradijs is veel warmte vrijgekomen, waardoor de aarde warmer is geworden. (Enigszins vergelijkbaar met de grote inslag waarbij de maan is ontstaan.)
3. De reactiekrachten op de aarde zijn zo groot geweest, dat daardoor de hele aardkorst in stukken is gescheurd.
4. Overall is door vulkanisme veel water aan de oppervlakte gekomen.
5. Allereerst is dat water, maar later ook hele brokstukken van de aardkorst, het grote gat ingestroomd dat ontstaan is op de plek waar eens het paradijs was.
6. Het instromende water is door de daar heersende hoge temperatuur grotendeels verdampt, waarna de daar ontstane wolken zich over de wereld hebben verspreid, wat op veel plaatsen hevige stortregens heeft gegeven.
7. De aardkorsten dreven op de vloeibare mantel, waarbij het daarop aanwezige water als isolerende deken dienst heeft gedaan.
8. De gemiddelde snelheid waarmee de aardkorstdelen naar het gat stroomden, is moeilijk in te schatten: 80 km/h of 160 km/h? (Bij de golfstromen die door de thermische circulatie ontstaan, kunnen stroomsnelheden van 10 km/h voorkomen; lawines kunnen zich verplaatsen met snelheden van wel honderden kilometers per uur.)

9. Zwaardere aardkorstdelen zijn dieper weggezakt en zijn gaan zweven. Door versmelting van zwaardere elementen (bv. ijzer) zijn deze daarna lichter geworden en zijn gaan stijgen.
10. Deze eerste stroom aardkorstbrokken is midden in het gat op elkaar gebotst, brokken zijn op elkaar geschoven en uiteindelijk is er één supercontinent ontstaan: **Rodinia**
11. Na deze botsing is de beweging omgekeerd, het supercontinent is opgebroken en naar alle kanten hebben continenten zich afgesplitst.
12. Volgens Genesis 8:14 was de aarde na 1 jaar en 10 dagen weer droog. Het water steeg eerst 150 dagen, waarna het weer langzaam daalde.
13. Dit eerste proces heeft zich afgespeeld rond 10468 v. Chr. Daarna is het lang vrij rustig geweest tot 3166 v. Chr. Daarna vond een haast identiek proces plaats, alleen minder hevig. Tijdens de verdeling van de aarde is niet de hele wereld onder water komen te staan. De ondergrondse waterbronnen waren al tijdens het eerste proces aangesproken en hebben tijdens het tweede proces geen rol meer gespeeld.
14. Tijdens dit tweede proces is het supercontinent **Pangea** ontstaan, wat even later weer uiteen is gevallen.
15. Op dit moment is ongeveer 70,8 % van het aardoppervlak bedekt met water.
Ik veronderstel dat aan het einde van de vorming van het supercontinent Pangea het aardoppervlak eveneens met ongeveer 70,8 % water was bedekt.
16. Veel aardkorstdelen zijn boven elkaar komen te liggen.
Ik veronderstel dat het supercontinent Pangea gemiddeld opgebouwd is uit drie oude aardkorstdelen die op elkaar zijn geschoven.
17. De huidige oceaانبodems bevatten geen aardkorstdelen meer van de oorspronkelijke aardkorst. Al die aardkorstdelen hebben bijgedragen tot de vorming van het ene supercontinent Pangea.
18. Nadat Pangea opbrak en langzamerhand de huidige continenten zijn ontstaan, is het vloeiende gesteente waarop deze dreven, gaan stollen.
19. Gezien de isostasie, waarbij een klein deel van het continent boven het oppervlakte van de het vloeibare gesteente uitsteekt, is dit stollingsproces een stuk later begonnen dan de bovenkant van de randen van het betreffende continent.
20. Continenten lijken onder water een heel stuk door te lopen, voordat ze bij een oceanische plaat komen. Deze verlenging van de continentale platen en al de oceanische platen zijn pas ontstaan na het uiteenvallen van Pangea. De breuken kunnen mee een gevolg zijn van meteorietinslagen.
21. Door inslagen van kometen en meteorieten is zowel de atmosfeer als de samenstelling van de oceanen veranderd. Door die inslagen, net na het stollen van het bovenste laagje van het vloeibare gesteente, zijn dieper liggende lagen in een beweging naar boven gekomen en zijn daar gestold. Omdat deze diepere lagen een grotere dichtheid hadden dan de lagen erboven, is deze nieuw gesmolten korst dieper in de mantel gaan "drijven", waardoor de oceanen dieper werden. Bij iedere nieuwe grote inslag werd op die bewuste plaats de oceaan steeds dieper. Zo is het zeer afwisselende reliëf in de oceanische korst ontstaan.
22. Tijdens het eerste proces was de aarde na 1 jaar en 10 dagen weer droog. Het water steeg eerst 150 dagen, waarna het weer langzaam daalde. Over het tweede proces weten we voor wat betreft de tijdsduur veel minder.
23. De vorming van de oceanen heeft zich hoofdzakelijk tijdens deze twee processen afgespeeld. Daarna is door erosie, later door optredend vulkanisme en door het verschijnsel van de platentektoniek de oceaankorst verder veranderd.
24. De wereld is en blijft een dynamisch systeem, de isostasie zorgt ervoor dat er nieuwe balansen ontstaan.

Het ontstaan van de continenten heeft alles te maken met het ontstaan van de oceanen. Over dat ontstaan van die oceanen is zoveel te zeggen, dat daaraan het volgende hoofdstuk wordt gewijd.

4. Het ontstaan van oceanen

Op een vrij vlakke aarde is geen ruimte voor oceanen.

Volgens de gangbare wetenschap werd de aardkorst helemaal vloeibaar tijdens de afsplitsing van de maan van de aarde.

Na het stollen van de aardkorst was er weinig reliëf, geen diepe oceanen.

De oceanen zijn ontstaan door inslagen van kometen of planetoïden en meteorieten.

Bekend is dat de aardkorst onder de oceanen anders van samenstelling is dan die onder de continenten. De aardkorst onder de oceanen bevat vooral gabbro en basalt en is daardoor relatief zwaar.

Op de website [Geodetective](#) → [Geophysics](#) → [Impact model](#) staan diverse argumenten die aangeven dat de aarde, evenals de maan, getroffen is door een regen van meteorieten.

Die meteorietenregen is ofwel eenzijdig op de aarde ingeslagen, en wel op de kant waar de continenten verdwenen waren. Ofwel gelijkmatig over de aarde, terwijl de impact op de oceaanbodems veel groter is geweest, omdat deze toen nog veel dunner waren.

Verder veronderstelt de wetenschap dat na de vorming van de maan uit de aarde, de atmosfeer is veranderd door een regen van kometen. De eerste atmosfeer bevatte meer koolstofdioxide dan tegenwoordig en zuurstof was schaars. (Bron: [Wikipedia](#) → [Aarde](#) → [Geschiedenis](#))

Wetenschappers veronderstellen dat met name kometen ons oceaanwater hebben doen stijgen.

<https://www.sron.nl/nieuws-mainnl-2415/persberichten-mainnl-2339/3280-kwam-ons-oceaanwater-van-komeetinslagen>

Ik veronderstel dat die kometenregen halverwege de zondvloed is begonnen en dat daardoor niet alleen de atmosfeer, maar dat ook de oceanen qua samenstelling veranderd zijn.

Eenzelfde dynamiek kan zich tijdens de verdeling van de aarde, circa 7000 jaar na de zondvloed, hebben voorgedaan.

Zo kan het zijn dat de thermische isolatiewaarde van de oceanen lager is geworden, waardoor het stollingsproces van het daaronder aanwezige vloeibare gesteente sneller is gaan verlopen.

Aannemelijker is, gezien de laatste wetenschappelijk ontdekking, dat geen kometen maar planetoïden het water in de oceanen hebben doen toenemen.

<http://www.volkskrant.nl/wetenschap/rosetta-torpedeert-theorie-over-aards-oceaanwater~a3808350/>

Het is mogelijk dat deze planetoïden als klompen ijs in de oceanen terecht zijn gekomen en het water dusdanig hebben afgekoeld dat daardoor de eerste ijstijd is ingeluid. Deze afkoeling heeft zich doorgezet tot aan het vloeibare gesteente, waardoor het stollingsproces is versneld.

Ik acht het mogelijk dat door deze afkoeling de hele aardkorst zich verder heeft verdikt.

De Bijbel leert ons dat de mensen vóór de zondvloed veel langer leefden dan erna.

Dit zou mee veroorzaakt kunnen zijn door de verandering in atmosfeer.

En misschien is de zwaartekracht ook wel iets veranderd, maar daarover later meer.

5. De vorming van de maan uit de aarde

De mens is op de maan geweest en heeft monsters van de maankorst meegenomen.

Uit onderzoek is gebleken dat de vingerafdrukken van de aardkorst zoveel lijken op die van de maan, dat wetenschappelijk gezien de maan afkomstig moet zijn van de aarde.

Alleen er is wel een probleem bij de theorie van de grote inslag.

Want bij die theorie zou je verwachten dat van het hemellichaam dat die inslag veroorzaakte, restmateriaal is gevonden. Dat is niet het geval. Zie:

- https://nl.wikipedia.org/wiki/Grote_inslaghypothese
- <http://www.scientias.nl/hoe-is-de-maan-eigenlijk-ontstaan/>
- <http://www.astroblogs.nl/2013/12/15/het-ontstaan-van-de-maan-wordt-een-steeds-groter-mysterie/>

Vandaar dat er andere theorieën zijn uitgedacht:

- <http://wetenschap.infonu.nl/sterrenkunde/82657-het-ontstaan-van-de-maan.html>
- <http://www.trouw.nl/tr/nl/6700/Wetenschap/article/detail/3571908/2014/01/04/Maar-waar-komt-de-maan-vandaan.dhtml>
- <http://www.falw.vu.nl/nl/voor-het-vwo/wetenschap-in-gewone-woorden/Aardwetenschappen/zonnestelsel/Maan-uit-Aarde.aspx>

Het ontstaan van de maan heeft iets mysterieus, geen enkele theorie voldoet in die mate dat er geen wetenschappelijke kritiek op is.

Al die modellen laten wel zien dat het ontstaan van de maan iets bijzonders is.

Dit te meer, omdat de aarde eigenlijk niet zonder die maan kan, want anders zou de rotatie zo grillig worden dat er waarschijnlijk geen leven op aarde mogelijk is.

Ik ga uit van een schepping in zes dagen, waarbij zowel natuurlijke als bovennatuurlijke processen hebben plaatsgevonden. Ik denk dat het hele heelal op de eerste dag uit miljarden kleinere oerknallen is ontstaan. Al na vier dagen vormde God dit tot een stabiel geheel, waarbij alle planeten hun vaste baan ontvingen. Het uitdijen van het heelal is gestart na de zondeval. God laat ons zo zien dat we door de zondeval op dood spoor zitten. Zonder herstellend ingrijpen van God zal eens alles verdwijnen. Dat scenario laat de wetenschap ons zien, eens klapt het heelal in elkaar en eens zal de zon zijn opgebrand.

Naar analogie van de ontstaanstheorieën van de maan, is het onmogelijk om een goede theorie te ontwikkelen, die laat zien hoe God het paradijs in veiligheid heeft gebracht.

Ik denk dat het paradijs helemaal intact is gebleven en dat het grote gat wat daardoor in de aardkorst is ontstaan een catastrofe heeft veroorzaakt, die zich op een natuurlijke manier heeft voltrokken.

Het in veiligheid brengen van het paradijs kunnen we niet wetenschappelijk verklaren, maar de gevolgen van die goddelijke daad wel. De aardkorst is gebroken en is gaan schuiven.

Er is één supercontinent ontstaan. Zie hoofdstuk 3.

6. Bovennatuurlijke krachten tijdens de zondvloed

De HEER heeft de zondvloed ver van te voren aangekondigd. Hij heeft het initiatief genomen. Hij heeft zijn voornemen met Noach gedeeld en in Genesis 6-8 is te lezen hoe het is gegaan. Tenminste in grote lijnen. Genesis beschrijft veel van wat God aan Noach heeft verteld en bevat het ooggetuigenverslag van Noach en de zijnen.

Genesis beschrijft daarom vooral de natuurverschijnselen die Noach heeft waargenomen. De ark dreef op het water met een diepgang van 15 el. De ark raakte geen enkele berg, dus kon Noach schrijven dat het water 15 el boven de hoogste bergen uitkwam. (Genesis 7:19-20)

Ik zie het Bijbelverhaal over de zondvloed als een mix.

De HEER vertelt zijn bedoeling en Hij bepaalde het begin en het einde.

De HEER greep in, bovennatuurlijk.

Noach ziet slechts het natuurlijke en dat kleurt zijn verhaal.

Ik zie in alle natuurkrachten iets bovennatuurlijks.

De werking van de natuurkrachten heeft de mens in formules weten vast te leggen, omdat zij constant zijn. Zolang we de natuurkrachten hebben bestudeerd, zijn zij constant.

Hoewel, constant? Barry Setterfield meent van niet. Uit metingen zou blijken dat de lichtsnelheid iets varieert. Deze waarneming heeft aangezet tot een verdere verkenning over het ontstaan van het heelal. Zijn alternatief spreekt mij op onderdelen steeds meer aan. Maar daarover nu niet verder.

We zijn zo vertrouwd geraakt met de natuurkrachten, dat we ze zijn gaan zien als iets natuurlijks. Maar hoewel we de effecten doorgronden, het ontstaan en de voortdurende werking van die krachten blijven mysterieus.

Waardoor trekken massa's elkaar aan? Hoe werkt de zwaartekracht?

Dergelijke vragen zijn ook te stellen aan de andere drie natuurkrachten: de sterke kernkracht, de elektromagnetische kracht, de zwakke kernkracht

Over al deze krachten raakt de wetenschap niet uitgedacht. Deze krachten ordenen alle aanwezige massadeeltje en energieën. Het kleinste deeltje, het elementaire deeltje, is nog niet gevonden.

We weten nog niet precies hoe alles op elkaar ingrijpt.

Ik geloof dat God, de Vader, buiten zijn eigen schepping aanwezig is.

God, de Zoon, is meer betrokken bij de schepping, omdat door Hem alles geschapen is.

Bovendien is de Zoon in de wereld gekomen en Hij heeft zo Gods liefde voor mensen laten zien.

Het geloof van christenen in de Heilige Geest is minder concreet, met name als het gaat over de interpretatie van NGB artikel 8 en artikel 12.

Artikel 8 zegt: De Heilige Geest is de eeuwige kracht en macht, die uitgaat van de Vader en de Zoon.

Artikel 12 zegt: Ook nu nog houdt Hij ze (de hemel, de aarde en alle schepselen) alle in stand en regeert ze overeenkomstig zijn eeuwige voorzienigheid en door zijn oneindige kracht (d.i. door de Heilige Geest), opdat zij de mens dienen, zodat de mens zijn God kan dienen.

Uitgaande van deze beide artikelen geloof ik dat de Heilige Geest alle natuurkrachten in stand houdt.

Op grond van deze belijdenis geloof ik concreet dat alle natuurkrachten op bovennatuurlijke manier door God in stand worden gehouden.

Daarom zie ik in alle natuurkrachten een mix van het natuurlijke en bovennatuurlijke.

Terug naar de zondvloed. De door mij veronderstelde redding van het paradijs is zeker bovennatuurlijk. De kometen ofwel de planetoïden die vanaf halverwege de zondvloed op aarde terecht zijn gekomen, hebben zowel iets natuurlijks als iets bovennatuurlijks.

Jezus Christus heeft op aarde veel wonderen verricht.
Zieken genazen, blinden gingen zien en lammen lopen, enkele mensen stonden zelfs op uit de dood.
Jezus liep over het water, vermenigvuldigde vijf broden en twee vissen.
Jezus onderstreepte zijn goddelijkheid met tal van wonderen.
Wonderen horen bij God.

In Openbaring 21 lezen we dat het nieuwe Jeruzalem zal neerdalen.
Ik zie dat heel concreet, heel fysiek.
In het boek 'Durf te denken' van Roel Kuiper e.a. staat over de christelijke toekomstverwachting onder ander het volgende te lezen:

Gods beloften van Genesis tot Openbaring zijn wegwijzers naar een toekomst waar Gods bedoeling met zijn schepping volkomen openbaar zal zijn. 'Maar wij vertrouwen op Gods belofte en zien uit naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.' (2 Petrus 3:13) Op een zekere dag zal Jezus terugkomen, zal het nieuwe Jeruzalem op aarde neerdalen en zal de kennis van de heerlijkheid van de Heer overal zijn 'zoals het water de bodem van de zee bedekt' (Habakuk 2:14). We worden niet gered om als geesten in de hemel rond te zweven. Gods reddingsplan omvat het universum, hemel en aarde. De nieuwe aarde zal worden toevertrouwd aan degenen die zelf vernieuwd zijn naar het beeld van hun schepper. Zij zullen met Hem regeren en Hem glorie brengen voor alles wat Hij heeft gemaakt. Daar strekt alles zich nu al naar uit. (blz 213, 2^e druk)

Het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem zal een groot bovennatuurlijk spektakel zijn.
Een minstens zo'n groot wonder zal het zijn als alle mensen die ooit geleefd hebben, zullen opstaan.
Geschat wordt dat er inmiddels circa 110 miljard mensen op aarde zijn geboren. ([Wikipedia](#))
Al de mensen die vóór de jongste dag zijn gestorven, zullen na die dag opstaan.
De heiligen ten leven, de overigen ten oordeel.
Aan het einde van de komende eeuw zal alles recht zijn gezet, zij die voor Jezus door het vuur zijn gegaan zullen hun beloning ontvangen, zij die Jezus verworpen hebben zullen een rechtvaardige straf ontvangen.
Maar niet alleen onze verhouding tot Jezus zal een maat zijn voor beloning en straf.
Ook onze houding naar al Gods schepselen zal daarin eveneens worden meegewogen. (Matteüs 25:31-46)

God zal alles recht zetten en dan zal blijken dat alles zin heeft gehad.
Iedereen heeft een verantwoordelijkheid ontvangen die bij zijn persoon past.
Niemand is dan ook te verontschuldigen.

Dit alles is bovennatuurlijk, het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem, het opstaan van alle mensen, de ontsluiting van de hele geschiedenis, het rechtvaardige oordeel, de beloning en bestraffing, het herstel van alle verhoudingen. In al deze acties neemt God het initiatief.
Bovennatuurlijk, soms een mix van natuurlijk en bovennatuurlijk. Soms doet God het helemaal alleen (het opstaan uit de dood) en bij andere acties schakelt Hij de zojuist opgestane heiligen in.

Het bovennatuurlijke in de christelijke toekomstverwachting is veelzijdiger en breder dan alles wat er tijdens de zondvloed heeft plaatsgevonden.
De zondvloed mag dan ook gekarakteriseerd worden als een kennismaking met Gods grote kracht, waardoor we gemakkelijker in al het bovennatuurlijke – waar de christelijke toekomstverwachting over spreekt – kunnen blijven geloven.

7. Tot hoever kunnen we terugkijken?

Als de bovenstaande veronderstellingen juist zijn, dan is de huidige aarde onvergelijkbaar anders dan de aarde vóór de zondvloed. Te noemen:

1. De atmosfeer bevat nu meer zuurstof en minder koolstof.
2. De zwaartekracht is veranderd, omdat massa is weggenomen (het paradijs), dat enigszins gecompenseerd is door de meteorietenregens van direct na de zondvloed.
3. De continentale aardkorst is veel dikker geworden.
4. Het grootste deel van de aarde is nu bedekt met water.

De wetenschap kan niet omgaan met discontinuïteiten die niet exact vastliggen.

De zondvloed is een verhaal waar de wetenschap niets mee kan en het daarom maar gemakshalve wegverklaart.

Wie gaat extrapoleren om terug te kijken, moet wel alle mogelijke discontinuïteiten uitsluiten.

Zeker al die discontinuïteiten, waarvan de impact niet bekend is.

Een wereldwijde zondvloed wordt dan ook door veel wetenschappers ontkend.

Het boek 'De wereldwijde VLOED' van Tjarko Evenboer wordt door veel wetenschappers genegeerd.

Tjarko bekijkt de vroegste geschiedenis van de mensheid door de bril van volksverhalen en mythologieën van volken over de hele aarde. En wat blijkt... deze overleveringen vertonen opvallend veel overeenkomsten met de verhalen die we terugvinden in de Bijbel, in Genesis 1 tot en met 11.

De zondvloed heeft de aarde zodanig veranderd dat we voorlopig niet in staat zijn om goed terug te kunnen kijken.

Eerst moet er zicht ontstaan op wat er tijdens de zondvloed heeft plaatsgevonden en moeten de gevolgen daarvan in de berekeningen kunnen worden verdisconteerd.

Dit is met name van belang voor de datering van het fossielenarchief.

8. Was de aarde voor de zondvloed anders?

Een lange tijd heb ik volgehouden dat de aarde vóór de zondvloed mogelijk een heel andere vorm heeft gehad, de vorm van een octaëder. Daar kom ik op terug, omdat er een aardkorstverplaatsing heeft plaatsgehad tussen 16000 en 10000 v. Chr. Zo'n aardkorstverplaatsing is goed mogelijk bij een ronde vorm, niet bij een vorm van een octaëder.

Ik veronderstel dat direct na de zesde scheppingsdag de aarde en het hele heelal volkomen gaaf en stabiel is geweest. Geen inslagen van kometen en planetoiden. Geen uitdijend heelal. God zag immers dat alles zeer goed was, en daar hoort geen enkel verschijnsel bij dat wijst op de vergankelijkheid van welk onderdeel dan ook.

Tot hoelang deze gave toestand heeft geduurd, is moeilijk na te gaan. Ik veronderstel dat vrij direct nadat Satan en al de afvallige engelen in opstand gekomen zijn tegen God, de schepping daaronder is gaan lijden. Het kan zijn dat vanaf dat moment de aarde getroffen is door kometen en planetoiden, dat wilde dieren ontaard zijn en dat toen al de dood in de wereld is gekomen. Nog vóór de zondeval. Het feit dat God Adam in een beschutte hof, het paradijs, plaatste, wijst erop dat buiten het paradijs toen al niet alles veilig was. Na de zondeval kreeg de mens ook deel aan de dood. Het kleed van de aarde veranderde, dorens en distels kwamen op. (Genesis 3:18)

Ik kom nog even terug op de octaëder vorm. Die vorm leidde ik af uit het letterlijk lezen van Openbaring 21:16, waar staat dat de breedte, de lengte en de hoogte van het nieuwe Jeruzalem gelijk zijn. Ik concludeerde hieruit dat het wel om een piramidevorm moet gaan, mee gezien de muur die om de stad aanwezig was. Een kubusvorm past dan niet, omdat een muur bovenaan of onderaan de kubus moeilijk zo te situeren is dat de poorten hun functie kunnen vervullen.

Met de focus op de piramidevorm, stelde ik de vraag aan de orde of een mogelijk andere vorm van de aarde wel te bewijzen is. Of ligt dat zoveel achter de horizon van de geschiedenis dat eigenlijk niemand daar iets zinnigs over kan zeggen?

Nu ben ik Openbaring 21:16 meer symbolisch gaan lezen. De breedte, de lengte en de hoogte staan nu voor mij voor een driedimensionale werkelijkheid. Het nieuwe Jeruzalem zal fysiek neerdalen in de gestalte van een driedimensionale werkelijkheid.

De werkelijkheid van het nieuwe Jeruzalem zal sterk lijken op het vergane paradijs. Dat paradijs was gaaf en zeer goed. God werkt zowel aan herstel als aan vernieuwing. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen daarvan de tekenen dragen.

Ik veronderstel dat tijdens de zondvloed het paradijs in veiligheid is gebracht. God heeft op een bovennatuurlijk manier dat deel van de aarde losgemaakt en dit in de derde hemel opgenomen.

Waar Paulus even in mocht kijken. (2 Korintiërs 12:2 - 4)

Het wegnemen van zo'n stuk aardkorst heeft gevolgen gehad voor de hele aardkorst. Deze is gescheurd en het tegenoverliggende liggende deel van de aardkorst is iets naar beneden gezogen.

In het deel **Geologie 2** kom ik hier uitgebreid op terug.

Tijdens de zondvloed is de aardkorst gebroken en zijn de diverse continenten gaan schuiven. Binnen een vrij korte tijd vormde zich een supercontinent, dat even later weer uiteen is gevallen. Tijdens deze catastrofe zijn ook delen van continenten over elkaar geschoven. Gebergtevorming heeft plaatsgevonden. Tijdens de zondvloed zijn ook de onderaardse bronnen opengegaan. (Genesis 7:11)

Dit alles bij elkaar geeft een beeld dat vóór de zondvloed de wereld er anders heeft uitgezien. Zeker als door meteorietenregens de oceaانبodem verdiept zijn, waardoor de aarde na enige maanden grotendeel droogviel.

9. Harmonie met de Bijbel, oude geschriften en het fossielenarchief

Tussen wat de Bijbel zegt en wat de natuur ons toont, kan geen conflict zijn.

God openbaart zich zowel in de Bijbel als in de natuur en omdat God één is, niet in zichzelf verdeeld, moet er wel harmonie zijn.

Alle conflicten die we waarnemen, moeten ons dan ook aansporen tot verder nadenken.

De Bijbel is echter op verschillende manieren te interpreteren.

Ook als het gaat over de zondvloed.

Ik veronderstel dat deze catastrofe veel groter is geweest dan veel creationisten zich indenken.

Desondanks denk ik niet dat alle mensen, buiten Noach en de zijnen, zijn verdrongen.

Misschien hebben zelfs enkele landdieren deze catastrofe overleefd.

In de Bijbel spreekt God heel absoluut.

Ik heb besloten een einde te maken aan het leven van alle mensen, want door hen is de aarde vol onrecht. Ik ga hen vernietigen en de aarde erbij. (Genesis 6:13)

Inmiddels weten we dat alle mensen zullen opstaan uit de dood en dat God alle volken zal zegenen.

Tijdens de zondvloed laat God wellicht miljoenen mensen verdrinken, maar eens zullen ook zij opstaan uit de dood. God vernietigt hen dus niet totaal.

Hetzelfde geldt voor de aarde. Tijdens de zondvloed heeft God de aarde niet helemaal vernietigd.

Wel is de aarde dusdanig beschadigd, dat er eens een nieuwe hemel en een aarde zal komen.

Die vernieuwing is noodzakelijk, omdat de huidige aarde geen eeuwigheid meekan.

Verder wordt er in de Bijbel inderdaad vanuit gegaan, dat alleen Noach en de zijnen zijn behouden.

Zo lezen we:

Met de drie zonen van Noach begon de verspreiding van de mensheid over de hele aarde. (Genesis 9:19)

Toch geloof ik dat we dergelijke mededelingen niet absoluut moeten lezen.

Want God is barmhartig en bij Hem gaat genade voor recht.

Al Gods beloften moeten we absoluut lezen, want die zullen allemaal vervuld worden.

Gods liefde is eveneens absoluut, want God is in zijn liefde volmaakt.

Bij Gods toorn ligt dat anders, want Gods liefde stuurt zijn toorn.

Dus Gods toorn is nooit absoluut.

Dat mogen we ook opmerken bij de kruisiging van Jezus.

Jezus sterft onverwachts snel en komt direct daarna in het paradijs.

Voor God de Vader had Jezus voldoende geleden en alle zonden van de mensheid gedragen.

Ook bij God de Vader gaat genade voor recht.

Jezus droeg tijdens zijn lijden de zonden van miljarden mensen, van circa 120 miljard mensen.

Wat een grote zondelast.

Al die mensen zouden anders voor eeuwig verloren zijn gegaan, en hadden gedurende die eeuwigheid telkens minstens zoveel pijn moeten lijden als Jezus hangend aan het kruis heeft ondervonden.

Maar God toorn niet voor eeuwig. (Psalm 103:9, Jesaja 57:16)

Israël is een voorbeeldvolk. Aan dit volk maakt God zich bekend, zodat alle volken Hem kunnen leren kennen. God gaat met zijn volk een heel bijzondere weg, maar tenslotte zal heel Israël behouden worden. (Romeinen 11:26)

Uit onder andere deze verhalen leid ik af dat we Gods toorn nooit absoluut mogen nemen.

Gods straffen zijn nooit absoluut, want God is de algoede.

God heeft niet alleen het goede met zijn schepping voor, maar ook met elk schepsel dat Hij van vóór de grondlegging van de wereld gewenst heeft.

In het boek 'De wereldwijde VLOED' van Tjarko Evenboer komen volksverhalen voor die ik niet kan herleiden tot het ene Bijbelse zondvloedverhaal.

Het verhaal over de ondergang van Atlantis is vrij gedetailleerd. Plato heeft het opgetekend en vermeldde daarbij Solon van Athene (640-560 v. Chr.) als bron, die het op zijn beurt van een Egyptische priester had gehoord. (blz. 35)

Verder schrijft Evenboer: 'Ook Aristoteles zegt in één van zijn geschriften dat de oudste Griekse stad Graia al gesticht was 'voor de zondvloed'. Hoewel deze uitspraak historisch gezien niet kan kloppen, aangezien de wereld van voor de vloed volkomen verwoest is, laat het wel zien hoe de Grieken in de vierde eeuw voor Christus de vloed nog als concreet onderdeel van de geschiedenis zagen.' (blz. 36)

Evenboer heeft veel harde gegevens opgediept, maar hij legt ze zo uit dat zijn interpretatie van de Bijbel overeind blijft. De vloed heeft de wereld volkomen verwoest.

Zoals al aangegeven, denk ik hier anders over.

Dit mee omdat God zijn volk niet volledig naar Babel in ballingschap heeft laten afvoeren.

God voorzegde dit wel, maar de uitvoering was anders.

Er zijn altijd mensen in Israël achtergebleven.

Zo ook bij de zondvloed. Het was inderdaad een wereldwijde vloed, maar God heeft ondanks zijn dreigende aanzeggingen toch nog enkele mensen meer in leven gelaten.

Ik veronderstel dan ook, dat in Egypte en in Griekenland enkele mensen de zondvloed hebben overleefd, om het verhaal zo door te vertellen.

Dus de gegevens van Plato en Aristoteles neem ik zo serieus, dat ik daardoor de Bijbel iets anders ben gaan interpreteren. Ook dit gedeelte van de Bijbel moet gelezen worden in de context waarin deze geschreven is.

Het verhaal van de zondvloed moet ons ondermeer voorbereiden op de komst van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Tijdens de zondvloed werd de aarde door water gereinigd, tijdens de overgang naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde zal de aarde gereinigd worden met vuur. Daar zal niemand aan kunnen ontkomen. Vandaar dat kort daarvoor de meeste gelovigen (niet allemaal) zullen worden opgenomen. Iets wat de opname van de gemeente is gaan heten.

Naar mijn idee ontstaat er zo harmonie tussen de Bijbel en wat ons in oude geschriften is overgeleverd.

De harmonie met het fossielenarchief ligt grotendeels op het vlak van de datering.

Volgens mij kunnen we qua datering nauwelijks terugkijken tot vóór de zondvloed, omdat door die catastrofe van alles veranderd is, de atmosfeer, de zwaartekracht, en alle aardlagen die bloot hebben gestaan aan water, wind en lucht. Ook hebben het veelvuldig voorkomende vulkanisme en de meteorietenregens de aardkorst sterk veranderd.

Op dit moment is een harmonie met het fossielenarchief pas mogelijk als al de bovengenoemde gebeurtenissen in een rekenmodel verwerkt kunnen worden.

Op de hoogste bergtoppen, onder andere in de Himalaya, zijn fossielen gevonden.

Ook zijn er plaatsen bekend waar veel fossielen dicht bij elkaar liggen, alsof ze massaal gevluht zijn en door modderstromen zijn achterhaald en ingekapseld.

Op de website <http://www.evolutie.eu/index.php/Paleontologie/fossielenarchief.html> staan veel theorieën over het ontstaan van het fossielenarchief.

De paradijstheze veronderstelt een veel grotere en meerdere catastrofes dan door veel creationisten wordt aangenomen. Bij dergelijke grotere catastrofes hoort ook een daarbij passende theorie.

De bestaande theorieën bevatten elementen die daarin kunnen worden opgenomen, maar de aardkorst is heviger door elkaar geschud dan tot nu toe is aangenomen.

Het ontstaan van abiotische olie past ook goed in dit model.

Zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Abiotische_olie

Ook het ontstaan van al de enorme aanwezige steenzoutformaties past goed in dit heel dynamische catastrofemodel. Stef Heerema heeft hierover veel informatie verzameld en op basis daarvan een zeer aannemelijke theorie ontwikkeld.

Zie: <http://wetenschap.nl/nederlands-model-voor-het-ontstaan-van-steenzoutformaties-op-amerikaans-congres/>

Al met al is het aanwezige fossielenarchief goed te rijmen met alle catastrofale gebeurtenissen tijdens en na de zondvloed. Al die catastrofes kennen hun weerga niet en daarom zijn niet alle gevolgen in kaart te brengen.

We weten niet welke invloed al die catastrofes hebben op de diverse dateringsmethoden.

Daarom komen alle dateringsmethoden op losse schroeven te staan en ontstaat de mogelijkheid dat veel fossielen tijdens en na de zondvloed zijn gevormd.

Ook kan het zijn dat oudere fossielen zich tijdens de zondvloed hebben verplaatst.

Dan gaan we ervan uit dat vóór de zondvloed ook al plaatselijke overstromingen hebben plaatsgevonden.

Zo is er veel wat eigenlijk niet te achterhalen is, tenminste nu niet.

Misschien later. Misschien kunnen we later aantonen dat er verschillende oude aardkorstdelen op elkaar zijn geschoven, en dat daardoor de continentale aardkorst zo dik is geworden.

Als dat zou kunnen, zouden op de scheiding mogelijk ook nog restanten van fossielen te vinden zijn.

Vroeger werd de theologie wel de moeder van alle wetenschap genoemd.

Zonder de Bijbel als informatiebron is onze werkelijkheid moeilijk te begrijpen.

Dat geldt zeker ten aanzien van de aardkorst.

De zondvloed heeft onweerlegbare tekenen achtergelaten.

Vandaar dat de geologie die de zondvloed negeert in de kinderschoenen blijft steken.